

и пояси тѣ Павловы бѣхъ на честь за прикосновеніе то на плоть тѣ Павловъ: [Дѣян. гл. 19. ст. 12]. ако риза та Христова бѣше цѣлительна на же-нѣ тѣ кръвоточивѣ и на другы, за прикосновеніе то на прѣчистѣ тѣ плоть Христовъ: за-що да не може да има равнѣ, и даже по-голѣмѣ силѣ и честь кръсть тѣ Христовъ, напосенный тѣ съсѣ честнѣ тѣ Неговъ кръвъ? Ако скынїи та ся наричаше святая святыхъ, за-що то являваше нѣщо Божественно, и затова бѣше въ голѣмѣ честь; (Исх. гл. 26) а Билїи та ся наричя св. Писанїя, за-що то ни възвѣщава за небѣсны тѣ и по тѣхъ причинѣ има своѣ тѣ честь; то и кръсть тѣ е святъ и за честь достоенъ, за-що-то е образъ Христа распятаго. И какво нѣщо по свято отъ кръсть тѣ може нѣой да си прѣдстави?.

Да ненавиждать кръсть тѣ, е работа на діаволы тѣ прилична. За-що то тѣ като сѣ пора-зены съсѣ кръсть тѣ, ненавиждать го, и бѣгать отъ него, какво то куче то бѣга, като види тоягѣ тѣ, съсѣ коѣ то е біено. Слѣдовательно и кръстоборци тѣ, като ненавиждать кръсть тѣ Христовъ, нека мыслятъ кому ся уподо-бавать!.

Въ първенствующѣ тѣ черковѣ, казвать Протестанти тѣ, кръстно то знаменіе не е было въ употребленіе, нѣ има свое то начяло отъ врѣ-мяна та на Константина Великаго въ четвър-то то столѣтіе отъ Христово то рождество.— за това и сега трѣба да бѣде исхвърлено.